

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010094
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4621010094.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovanej L. U., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej L. U. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/17/2021 zo dňa 09.06.2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa uloženia ochranného opatrenia - ochranného ústavného protialkoholického liečenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 09.06.2021 sp.zn. 1T/17/2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú L. U. (ďalej len „obžalovaná“) za vinnú v bode 1) a 2) zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona a v bode 3) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX h v obci E., na ulici X. mája . prišla k riadne oplotenému pozemku rodinného domu č. XXX/XX, zapísaného na liste vlastníctva XX, ktorého vlastníckmi sú v podiele X/X jej sestry - poškodené V. O. a H. V., a v ktorom dome býva a má právo doživotného bývania a užívania jej matka - poškodená T. F., nar. XX.XX.XXXX, kde nezisteným spôsobom neoprávnene vstúpila na pozemok rodinného domu, následne prešla ku vchodovým dverám rodinného domu a snažila sa vojsť dnu cez vchodové dvere, ktoré ale boli uzamknuté, obžalovaná, aby sa dostala do domu, začala búchať na vedľajšie okno na izbe domu a na vchodové dvere domu, poškodená F. obžalovanú do domu pustila a privolala hliadku polície, pričom keď obžalovaná počula ako poškodená volá políciu, z pozemku rodinného domu odišla na neznáme miesto v obci E., pričom hliadka po príchode obžalovanú na pozemku rodinného domu nenašla a preto vykonala pátranie po obžalovanej v obci E.,

2/ následne po skutku opísanom v bode 1/ obžaloby obžalovaná opätovne dňa XX.XX.XXXX v čase pred XX:XX h prišla k vyššie uvedenému rodinnému domu č. XXX/XX v obci E., na ul. X. mája., kde z ulice opätovne nezisteným spôsobom neoprávnene vstúpila na pozemok, prešla ku vchodovým dverám, kde zabúchala na vedľajšie okno a poškodená - jej matka T. F., nar. XX.XX.XXXX, otvorila vstupné dvere do domu, obžalovaná vošla do vnútra domu a vulgárne začala poškodenej F. nadávať, okrem toho z vnútra domu si zobrala niektoré svoje osobné veci - oblečenie, ktoré následne mokré vešala na šnúru na dvore rodinného domu, pričom pri vešaní prádla za pozemku poškodenej bola zadržaná hliadkou Obvodného oddelenia PZ Topoľčany, uvedeným konaním obžalovaná nespôsobilá na zariadení domu žiadnu škodu, poškodená T. F. neutrpela žiadne zranenie,

obžalovaná skutky pod bodom 1/ a 2/ obžaloby spáchala po tom, ako bola rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/50/2013 zo dňa 26.06.2013, v ten deň právoplatným, uznaná za vinnú zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c), písm. d) Tr.zák., s použitím § 138 písm. a) Tr.zák., § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr.zák., za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 56 mesiacov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

3/ hoci jej rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/58/2012 zo dňa 06.06.2012 v ten deň právoplatným, a následne Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/50/2013 zo dňa 26.06.2013, v ten deň právoplatným, v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/50/2013 zo dňa 13.04.2016, právoplatným dňa 26.04.2016, bolo uložené ambulantné ochranné protialkoholické liečenie, a napriek tomu, že dňa 11.12.2017 na adrese L. prevzala výzvu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/50/2013 zo dňa 05.12.2017, aby do jedného mesiaca od doručenia výzvy sa prihlásila v ambulancii MUDr. L. F. v K., B. XXXX a nastúpila výkon ochranného liečenia a následne dňa 09.12.2019 jej na adrese L. nad Z. č. XXX bola doručená výzva Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/58/2012 zo dňa 04.12.2019, aby do 10 dní od doručenia výzvy nastúpila a pokračovala vo výkone ochranného liečenia, uvedené výzvy svojvoľne nerešpektovala a v období od 29.07.2019 do 10.10.2020 sa výkon uloženého ochranného liečenia nepodrobila.

Za tieto trestné činy súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanej podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 odsek 5 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Zároveň podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona bolo obžalovanej uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná a to proti výroku o vine aj treste, ktoré odvolanie bolo odôvodnené prostredníctvom jej obhajcu.

V písomnom odôvodnení obžalovaná napadla výrok o vine a treste vo vzťahu k bodom 1) a 2) rozsudku. Namietla to, že súd prvého stupňa nevykonala dôkaz, z ktorého by vyplýval súhlas poškodenej s jej trestným stíhaním v zmysle ustanovenia § 211 odsek 1 Trestného poriadku. Záznam o výpovedi poškodenej T. F. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní nebol prehratý pre porušenie zásady kontradiktórnosti konania a poškodenej na hlavnom pojednávaní nebola vypočutá z dôvodu jej zdravotnej nespôsobilosti. Vzhľadom na to, že súd takýto dôkaz nevykonala nemal poznatok o tom, či bol alebo nebol súhlas poškodenej daný, napriek tomu súd prvého stupňa vo svojom rozsudku konštatuje že súhlas bol riadne daný pri výsluchu dňa 10.10.2020. Pokiaľ súhlas od poškodenej sa nepodaril získať zákonným spôsobom do času jej zdravotnej nespôsobilosti, nemožno voči obžalovanej trestné konanie viesť a uznať ju vinnou z porušovania domovej slobody. Obžalovaná namietla správnosť skutkových záverov súdu prvého stupňa, pričom sa odvoláva na výpoveď poškodenej zo dňa 10.10.2020, pretože ju matka dňa 10.10.2020 vpustila do domu, pričom podľa názoru obžalovanej matka privolaním hliadky polície chcela dosiahnuť jej liečenie v psychiatrickej nemocnici. Z toho je zrejmé, že poškodenej nemala v úmysle privodiť jej trestné stíhanie. Počas leta ju matka prichýlila, umiestnila si do domu a na pozemok svoje osobné veci a rodinný dom s pozemkom sa stali aj jej obydľím a matka ju z rodinného domu a pozemku nikdy nevykázala. Z vykonaných dôkazov súd vyvodil nesprávny záver, pretože existujúce dôkazy netvorili spoľahlivý podklad pre odsudzujúci rozsudok. Z týchto dôvodov obžalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a trestné stíhanie voči pre skutky uvedené v bodoch 1) a 2) obžaloby zastavil, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a pre skutky uvedené v bodoch 1) a 2) spod obžaloby oslobodil.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že všetky výroky napadnutého rozsudku považuje za zákonné a správne. Skutky v bode 1) a 2) napadnutého rozsudku, napádané obžalovanou, boli dostatočne preukázané, pričom týmto zisteniam zodpovedá aj právna kvalifikácia konania obžalovanej. Pokiaľ ide o súhlas poškodenej s trestným stíhaním v napádaných bodoch, bolo preukázané, že súhlas bol daný a nebol vzatý späť. Uložený trest postupom podľa § 38 odsek 5

Trestného zákona je zákonný a správny a preto odvolanie obžalovanej považuje za nedôvodné. Navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovanej zotrval na písomných dôvodoch odvolania, pričom navrhol podanému odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť v zmysle písomného petitu odvolania.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu stotožnila s písomnými dôvodmi odvolania a s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmal vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné, avšak z iných príčin ako uvádzala obžalovaná.

Na margo danej veci je treba uviesť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku v bode 3) obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona. Súd prvého stupňa v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej, a preto odvolací súd výrok o vine k tomuto trestnému činu nepreskúmal.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovanej a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, fakty zistené ohľadne osoby obžalovanej ako aj dôkazy usvedčujúce ju zo spáchanej žalovanej trestnej činnosti, ďalej uviedol dostatočné právne úvahy (strana 7 až 10 napadnutého rozsudku), akými sa riadil pri hodnotení dôkazov, úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Vychádzajúc z hore uvedených zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú kritériám vyplývajúcim z § 2 odsek 12 Trestného poriadku, odvolací súd zistil, že skutkové závery boli súdom prvého stupňa ustálené v rozsahu ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Spáchanie žalovaných skutkov v bode 1) a 2) je obžalovanej spoľahlivo preukázané - výpoveďami svedkov K. B. a V. B., členov policajnej hliadky, z výpovede ktorých vyplýva, že obžalovanú poznajú, pretože výjazdy hliadky k poškodenej sa opakujú už niekoľko rokov, pretože napriek tomu že poškodená všetko pozamyká, obžalovaná preskočí bránu a do domu sa dostane cez pivničné okno alebo poškodenej búcha na okno. Tieto incidenty boli riešené ako priestupky. Na miesto činu boli vyslaní z toho dôvodu, že obžalovaná mala preskočiť bránu a dostať sa až do rodinného domu poškodenej. V čase ich príchodu na miesto činu dňa 1X.XX.XXXX cca o X.XX hod. bola brána na pozemok rodinného domu zamknutá, bránku otvorila poškodená, táto plakala a hovorila, že dcéra jej robí neustále zle. Obžalovaná v tom čase už u nej nebola. Po ich odchode poškodená si bránu kľúčom zamkla. Keď sa k domu vrátili s kriminalistickým technikom, tak na dvore už bola obžalovaná a vešala prádlo. Bránka bola stále zamknutá a odomknúť prišla poškodená. Z týchto výpovedí bolo preukázané, že obžalovaná prekonala prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a to preskočením riadne uzamknutej kovovej brány. Súd prvého stupňa napriek týmto zisteným skutočnostiam urobil korekcie v bode 1) a 2) skutkovej vety obžaloby spôsobom: „kde nezisteným spôsobom neoprávnene vstúpila na pozemok“, a následne aj v právnej kvalifikácii. Vzhľadom na to, že v tomto smere absentuje odvolanie prokurátora v neprospech obžalovanej, odvolací súd toto pochybenie nemohol napraviť.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a správne vyhodnotil subjektívnu stránku trestného činu v podobe zavinenia (priameho úmyslu) obžalovanej a vyhodnotil aj objektívnu stránku skutkovej podstaty spáchaných skutkov v bode 1) a 2), keď obžalovaná neoprávnene vnikla do obydlija svojej matky, ako aj kvalifikačný znak - spáchanie trestného činu na chránenej osobe, t.j. blízkej osobe a osobe vyššieho veku.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovanej spočívajúcich v tom, že súd nevykonával dokazovanie na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k udeleniu, resp. neudeleniu súhlasu poškodenej na trestného stíhanie obžalovanej, je potrebné konštatovať, že súhlas poškodenej v prípravnom konaní daný v rámci jej výsluchu po začatí trestného stíhanie nebol získaný nezákonne, keďže z výpovede poškodenej vyplýva, že vyšetrovatelkou bola dopytovaná, či dáva súhlas na trestné stíhanie dcéry L. U., a jej odpoveď bola kladná. Ide o prejav vôle poškodenej ústne daný do zápisnice, ktorý poškodená výslovným vyhlásením nevezala späť.

Súd prvého stupňa vykonával dokazovanie a hodnotil jednotlivé dôkazy a dospel k rozhodnutiu v súlade so základnými zásadami trestného konania, pričom rešpektoval pri dokazovaní špecifické ustanovenia trestného poriadku. Takýto postup mu umožnil dospieť k zákonnému rozhodnutiu vo výroku o vine i treste

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a stotožňuje sa s úvahami súdu prvého stupňa o nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a o zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, následne správnej aplikácie ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákon.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a i ostatných občanov, pričom ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenia páchatel'a (retribúcia).

Odvolací súd s poukazom na uvedené a na odôvodnenie uloženého trestu odňatia slobody súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prípade obžalovanej bolo nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol uložený vo výmere 5 rokov 6 mesiacov, t.j. na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody (3 roky až 8 rokov) upravenej na 5 rokov 6 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov, a to po zvýšení dolnej hranice výmery trestu odňatia slobody o jednu polovicu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákon pre opätovne spáchaný zločin a po zvýšení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona pre tzv. asperačnú zásadu. Z pohľadu uloženého trestu bol obžalovanej uložený trest skôr mierny ako neprimeraný v jej neprospech vzhľadom na fakt, že obžalovaná bola opakovane odsúdená za trestné činy páchané voči svojim rodičom a prejednávané trestné činy spáchala v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení z výkonu tohto trestu odňatia slobody.

Krajský súd trest uložený súdom prvého stupňa považuje za spravodlivý, primeraný a naplňujúci účel trestu tak z pohľadu generálnej ako i individuálnej prevencie. Uložený trest zohľadňuje osobu obžalovanej, povahu spáchaného skutku, jeho závažnosť a trestnú minulosť obžalovanej.

Nadriadený súd súčasne konštatuje, že súd prvého stupňa správne zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bola vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pri preskúmaní uloženého ochranného opatrenia odvolací súd skonštatoval, že dané ochranné opatrenie bolo opätovne uložené obžalovanej napriek tomu, že už rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/50/2013 zo dňa 26.06.2013 bolo ochranné opatrenie vo forme ochranného protialkoholického liečenia uložené, a toto doposiaľ obžalovaná nevykonala. Z toho dôvodu bolo potrebné takéto rozhodnutie, ako duplicitné a nadbytočné postupom ako je uvedený vo výroku tohto uznesenia zrušiť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovanej považoval za nedôvodné, a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.